

Downloaded via the EU tax law app / web

Foreløbig udgave

DOMSTOLENS DOM (Syvende Afdeling)

17. oktober 2019 (*)

»Præjudiciel forelæggelse – skattelovgivning – selskabsskat – fradrag for risikovillig kapital – reduktion af det fradragsberettigede beløb for selskaber, der i en anden medlemsstat har et fast driftssted, som genererer indkomst, der i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget for beskatning – artikel 49 TEUF – etableringsfrihed – ugunstig behandling – foreligger ikke«

I sag C-459/18,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (retten i første instans i Antwerpen, Belgien) ved afgørelse af 29. juni 2018, indgået til Domstolen den 16. juli 2018, i sagen

Argenta Spaarbank NV

mod

Belgische Staat,

har

DOMSTOLEN (Syvende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, P.G. Xuereb, og dommerne T. von Danwitz og A. Kumin (refererende dommer),

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Argenta Spaarbank NV ved advokaten B. De Cock og K. Van Duyse,
- den belgiske regering ved P. Cottin, J.-C. Halleux og C. Pochet, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved W. Roels og N. Gossement, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 49 TEUF.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Argenta Spaarbank NV (herefter »Argenta«) og Belgische Staat (den belgiske stat) vedrørende beregningen af fradraget for risikovillig kapital for skatteåret 2015.

Retsforskrifter

Belgisk ret

3 Fradraget for risikovillig kapital blev indført i indkomstbeskatningsordningen ved wet tot invoering van een belastingaftrek voor risicokapitaal (lov om indførelse af fradrag for risikovillig kapital) af 22. juni 2005 (*Belgisch Staatsblad* af 30.6.2005, s. 30077).

4 Det fremgår af forarbejderne til loven, at den bl.a. har til formål at afhjælpe forskellen mellem den skattemæssige behandling af finansiering af selskaber ved lånekapital, hvor vederlaget skattemæssigt er fuldt fradragsberettiget, og finansiering med egenkapital (risikovillig kapital), hvor vederlaget hidtil beskattedes fuldt ud, og at øge selskabernes solvensratio, idet indførelsen af fradraget for risikovillig kapital indgik i det bredere formål om at forbedre den belgiske økonomis konkurrenceevne.

5 Artikel 205a i Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (lov om indkomstskat af 1992, herefter »CIR 1992«) i den affattelse, der fandt anvendelse på skatteåret 2015, har følgende ordlyd:

»Ved fastsættelsen af den skattepligtige indkomst nedsættes beregningsgrundlaget med det i henhold til artikel 205c fastsatte beløb. Denne nedsættelse benævnes »fradrag for risikovillig kapital«.«

6 I henhold til artikel 205c, stk. 1, i CIR 1992 er fradraget for risikovillig kapital lig med den risikovillige kapital som omhandlet i artikel 205b i CIR 1992, ganget med en sats, der er fastsat i de efterfølgende stykker i denne artikel 205c.

7 Artikel 205b, stk. 1, nr. 1, bestemmer, at den risikovillige kapital, der for at fastsætte fradraget for risikovillig kapital for en beskatningsperiode skal tages i betragtning, med forbehold for bestemmelserne i denne artikels stk. 2-5, svarer til beløbet for selskabets egenkapital ved slutningen af den foregående beskatningsperiode beregnet i overensstemmelse med lovgivningen om regnskabsføring og årsregnskaber, således som det fremgår af regnskabet. Artikel 205b, stk. 1, nr. 2, i CIR 1992 fastsætter, at den således beregnede risikovillige kapital skal reduceres med visse beløb, mens der i artikel 205b, stk. 2-5, i CIR 1992 fastsættes de tilfælde, hvor egenkapitalen skal korrigeres for at danne grundlag for beregningen af størrelsen af fradraget for risikovillig kapital.

8 Indtil skatteåret 2014 fastsatte artikel 205b, stk. 2, i CIR 1992, at når selskabet havde et eller flere driftssteder i udlandet, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst var fritaget fra beskatning, blev den i henhold til artikel 205b, stk. 1, i CIR 1992 fastlagte risikovillige kapital reduceret med den positive forskel mellem på den ene side den bogførte nettoværdi af de udenlandske driftssteders aktiver og på den anden side den samlede mængde af passiver, som ikke udgør en del af selskabets egenkapital, og som kan henregnes til disse driftssteder.

9 I henhold til artikel 205d i CIR 1992 skulle det uudnyttede fradrag for en beskatningsperiode, for hvilket der kunne foretages fradrag for risikovillig kapital, successivt fremføres til de efterfølgende syv års overskud, hvis der ikke var overskud i den pågældende beskatningsperiode.

Efter vedtagelsen af wet houdende fiscale en financiële bepalingen (lov om fastsættelse af skattemæssige og finansielle bestemmelser) af 13. december 2012 (*Belgisch Staatsblad* af 20.12.2012) er det fra skatteåret 2013 ikke længere muligt at foretage denne fremførsel.

10 I en præjudiciel forelæggelsessag har Domstolen i dom af 4. juli 2013, *Argenta Spaarbank* (C-350/11, EU:C:2013:447), fastslået, at artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der ved beregningen af et fradrag, der tildeles et selskab, som er fuldt skattepligtigt i en medlemsstat, ikke tages hensyn til nettoværdien af aktiverne i et fast driftssted, der er beliggende i en anden medlemsstat, når overskuddet fra nævnte driftssted i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke kan beskattes i den første medlemsstat, skønt der i denne henseende tages hensyn til aktiver, som er knyttet til et fast driftssted, der er beliggende i denne første medlemsstat.

11 Med wet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen (lov om fastsættelse af visse skatteretlige og finansielle bestemmelser) af 21. december 2013 (*Belgisch Staatsblad* af 31.12.2013) blev stk. 2 og 3 i artikel 205b i CIR 1992 ophævet, og i CIR 1992 indførtes der en ny artikel 205d, gældende fra skatteåret 2014 (herefter »artikel 205d i CIR 1992, som ændret«).

12 Artikel 205d i CIR 1992, som ændret, har følgende ordlyd:

»Råder et selskab i en anden medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde over et eller flere faste driftssteder, over fast ejendom, der ikke hører til et fast driftssted, eller over rettigheder i forbindelse med denne faste ejendom, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget for beskatning, reduceres det i overensstemmelse med artikel 205a fastsatte fradrag med det mindste af de to følgende beløb:

1° det i overensstemmelse med nr. 3 fastsatte beløb

2° det gennem disse driftssteder, denne faste ejendom og disse rettigheder i forbindelse med denne faste ejendom genererede positive resultat som fastsat i denne lov.

[...]

Det i nr. 1 og 2 nævnte beløb fastsættes ved, at den i artikel 205c nævnte sats ganges med den positive forskel, der med forbehold af bestemmelserne i artikel 205b, stk. 2-5, fastsættes ved afslutningen af den foregående beskatningsperiode mellem på den ene side den bogførte nettoværdi af aktiverne i de udenlandske driftssteder, den faste ejendom eller de rettigheder, der er nævnt i nr. 1 og 2, med undtagelse af de i artikel 205b, stk. 1, nr. 2, nævnte aktier, andele og interesser, og på den anden side den samlede mængde af passiver, der ikke hører til selskabets egenkapital, og som kan henregnes til disse driftssteder, denne faste ejendom eller disse rettigheder, der er nævnt i nr. 1 og 2.«

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Kongeriget Belgien og Kongeriget Nederlandene

13 Artikel 7, stk. 1-3, i Verdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen (overenskomst mellem Kongeriget Belgien og Kongeriget Nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter) af 5. juni 2001 (*Belgisch Staatsblad* af 20.12.2002, s. 57534, herefter »den belgisk-nederlandiske dobbeltbeskatningsoverenskomst«) bestemmer:

»1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Med forbehold for bestemmelserne i stk. 3 skal der, når et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, i hver af de kontraherende stater til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende betingelser, og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage de udgifter, som er afholdt til gavn for det faste driftssted, herunder udgifter til ledelse og almindelig administration i øvrigt, hvad enten de afholdes i den stat, hvor det pågældende faste driftssted er beliggende, eller andre steder.«

14 Den belgisk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomsts artikel 23, stk. 1, fastsætter:

»I Belgien undgås dobbeltbeskatning således:

a) Når en person, der er hjemmehørende i Belgien, oppebærer andre indtægter end udbytter, renter og de i overenskomstens artikel 12, stk. 5, omhandlede royalties eller ejer formue, som beskattes i Nederlandene i henhold til overenskomsten, skal Belgien fritage sådan indkomst eller formue fra beskatning, men det kan ved beregningen af skatten af den pågældende persons øvrige indkomst eller formue anvende den skattesats, som ville være bragt i anvendelse, hvis den fritagne indkomst eller formue ikke var blevet fritaget.

[...]«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

15 Argenta, et selskab etableret i Belgien, er selskabsskattepligtigt i Belgien.

16 I perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2014 (herefter »skatteåret 2015«) udøvede Argenta en del af sin virksomhed gennem et fast driftssted i Nederlandene, hvis indkomst var fritaget for beskatning i Belgien i medfør af den belgisk-nederlandske dobbeltbeskatningsoverenskomsts artikel 7, stk. 1-3, og artikel 23.

17 I sin selvangivelse med henblik på betaling af selskabsskat for skatteåret 2015 reducerede Argenta i henhold til artikel 205d i CIR 1992, som ændret, fradraget for risikovillig kapital med den del af fradraget, som er beregnet ud fra egenkapitalen i dets faste driftssted.

18 Den administrative fastsættelse af selskabsskatten for skatteåret 2015 blev den 12. november 2015 erklæret for eksigibel, og skatteafgørelsen blev meddelt den 16. november 2015.

19 Det fremgår af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at i henhold til artikel 205d i CIR 1992, som ændret, blev ansættelsen af selskabsskatten beregnet som følger: I henhold til artikel 205d, nr. 3, i CIR 1992, som ændret, blev først fradragsbeløbet for risikovillig kapital for Argentas nederlandske driftssted beregnet, svarende til et beløb på 1 970 290,89 EUR. Derefter blev fradragsbeløbet for risikovillig kapital for det nederlandske faste driftssted, dvs. beløbet på 1 970

290,89 EUR, i henhold til artikel 205d, nr. 1, i CIR 1992, som ændret, sammenlignet med dette faste driftssteds resultat, som androg 149 185 743,91 EUR. Endelig blev fradragsbeløbet for risikovillig kapital for Argentas nederlandske driftssted, dvs. beløbet på 1 970 290,89 EUR, fuldt ud fratrukket det samlede fradrag for risikovillig kapital, fordi det nederlandske faste driftssteds positive resultat var større end fradraget for risikovillig kapital for dette driftssted.

20 Den 12. maj 2016 indgav Argenta klage over denne afgørelse og anførte i denne forbindelse, at artikel 205d i CIR 1992, som ændret, var uforenelig med artikel 49 TEUF. Ved afgørelse af 19. december 2016 blev klagen afvist.

21 Den 17. marts 2017 indgav Argenta stævning til den forelæggende ret.

22 Den forelæggende ret har anført, at parterne er uenige om foreneligheden af især artikel 205d i CIR 1992, som ændret, med artikel 49 TEUF og med den retspraksis, der følger af dom af 4. juli 2013, Argenta Spaarbank (C-350/11, EU:C:2013:447).

23 Den forelæggende ret har anført, at det fradrag for risikovillig kapital, der er beregnet i henhold til de nærmere bestemmelser i artikel 205b og 205c i CIR 1992, reduceres med den del af fradraget for risikovillig kapital, der er blevet beregnet ud fra egenkapitalen i et fast driftssted, som er beliggende i en anden stat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og er fritaget for beskatning ved en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Denne reduktion er begrænset til det overskud, der er genereret i dette faste driftssted. Som egenkapital gælder den bogførte nettoværdi af aktiverne, fratrukket den samlede mængde af passiver, der ikke hører til selskabets egenkapital, og som kan henregnes til disse faste driftssteder, således som fastsat i artikel 205d, nr. 3, i CIR 1992, som ændret.

24 Den forelæggende ret har nærmere anført, at i modsætning til skatteåret 2008, der var omtvistet i den sag, der gav anledning til dom af 4. juli 2013, Argenta Spaarbank (C-350/11, EU:C:2013:447), kan der ikke længere ske fremførsel til de følgende år, hvis der i en bestemt beskatningsperiode ikke er overskud eller ikke er tilstrækkeligt overskud til at udnytte fradraget for risikovillig kapital.

25 Den forelæggende ret har anført, at reduktionen af fradraget for risikovillig kapital som omhandlet i artikel 205d i CIR 1992, som ændret, ikke gælder for faste driftssteder, der er beliggende i Belgien, og at de belgiske retsfor skrifter heller ikke indeholder en tilsvarende reduktion for belgiske driftssteder.

26 Ifølge den forelæggende ret følger det heraf, at fradraget for risikovillig kapital er mindre, hvis et selskab har et fast driftssted i en anden EØS-medlemsstat, end hvis dette faste driftssted er beliggende i Belgien, særligt når driftsstedets overskud er større end det fradrag for risikovillig kapital, som det er tildelt. Spørgsmålet er herefter, om denne nationale lovgivning er forenelig med artikel 49 TEUF.

27 I en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor overskuddet fra det faste driftssted i en anden medlemsstat er større end det fradrag for risikovillig kapital – beregnet ud fra egenkapitalen – der er tildelt dette driftssted, har den nye bestemmelse en virkning, der er næsten identisk med virkningen af bestemmelsen for skatteåret 2008, hvis uforenelighed med artikel 49 TEUF er blevet fastslået. Ved beregningen af fradraget tages der imidlertid hensyn til aktiverne i et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, i hvert fald i første omgang, og indskrænkningen af retten til fradrag for risikovillig kapital i forbindelse med egenkapitalen i et sådant fast driftssted, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget for beskatning, er fortsat begrænset til dette driftssteds overskud.

28 På denne baggrund har Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (retten i første instans i Antwerpen, Belgien) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er artikel 49 [TEUF] til hinder for en national skattelovgivning, på grundlag af hvilken det ved beregningen af det skattepligtige overskud for et i Belgien ubegrænset skattepligtigt selskab med et driftssted i en anden medlemsstat, hvis overskud i Belgien i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Belgien og den anden medlemsstat er fuldstændigt fritaget for beskatning, gælder, at

– fradraget for risikovillig kapital nedsættes med et beløb for fradraget for risikovillig kapital, der beregnes ud fra den positive forskel mellem på den ene side den bogførte nettoværdi af aktiverne i driftsstedet og på den anden side den samlede mængde af passiver, der ikke hører til selskabets egenkapital, og som kan henregnes til driftsstedet, og

– den nævnte nedsættelse ikke foretages, for så vidt som beløbet for nedsættelsen er mindre end dette driftsstedes overskud,

mens der ikke sker nogen nedsættelse af fradraget for risikovillig kapital, hvis denne positive forskel kan henregnes til et i Belgien beliggende driftssted?«

Om det præjudicielle spørgsmål

29 Indledningsvis bemærkes, at den belgiske regering har foreslået Domstolen at omformulere det præjudicielle spørgsmål, i det væsentlige for så vidt som dette spørgsmål ikke svarer til indholdet af artikel 205d i CIR 1992, som ændret.

30 I denne forbindelse bemærkes hvad angår fortolkningen af national ret, at Domstolen i princippet skal basere sig på de kvalificeringer, der følger af forelæggelsesafgørelsen. Det følger nemlig af fast retspraksis, at Domstolen ikke er kompetent til at fortolke en medlemsstats nationale ret (dom af 17.3.2011, Naftiliaki Etaireia Thasou og Amaltheia I Naftiki Etaireia, C-128/10 og C-129/10, EU:C:2011:163, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

31 I begrundelsen for sin anmodning om præjudiciel afgørelse har den forelæggende ret foretaget en fortolkning af artikel 205d i CIR 1992, som ændret, og har heraf konkluderet, at i medfør af denne bestemmelse skal det fradrag for risikovillig kapital, som er beregnet efter de nærmere bestemmelser herom i 205b og 205c i CIR 1992, reduceres med den del af fradraget for risikovillig kapital, der er blevet beregnet ud fra egenkapitalen i et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, hvis overskud er fritaget for beskatning ved en dobbeltbeskatningsoverenskomst, og at denne reduktion er begrænset til det overskud, som opnås i dette faste driftssted. Den har endvidere konstateret, at den reduktion af fradraget for risikovillig kapital, der er fastsat i artikel 205d i CIR 1992, som ændret, ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor det faste driftssted er beliggende i Belgien.

32 Det er derfor ud fra de forudsætninger, som fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at det spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt, skal forstås og besvares.

33 Det må følgelig konstateres, at den forelæggende ret med sit præjudicielle spørgsmål nærmere bestemt ønsker oplyst, om artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der ved beregningen af det fradrag, der tildeles et selskab, som er fuldt skattepligtigt i en medlemsstat, og som i en anden medlemsstat har et fast driftssted, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst

er fritaget i førstnævnte medlemsstat, i første omgang sker medregning af nettoværdien af aktiverne i et sådant fast driftssted ved beregningen af det fradrag for risikovillig kapital, der tildeles et hjemmehørende selskab, men hvor fradragsbeløbet i anden omgang nedsættes med det mindste af de følgende beløb, nemlig den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører det faste driftssted, eller det positive resultat, som dette faste driftssted har genereret, selv om en sådan reduktion ikke finder anvendelse i det tilfælde, hvor det faste driftssted er beliggende i førstnævnte medlemsstat.

34 Etableringsfriheden for unionsborgere i henhold til artikel 49 TEUF omfatter i medfør af artikel 54 TEUF en ret for selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Unionen, til at udøve virksomhed i en anden medlemsstat via et datterselskab, en filial eller et agentur (dom af 12.6.2018, Bevola og Jens W. Trock, C-650/16, EU:C:2018:424, præmis 15).

35 Selv om de EU-retlige bestemmelser om etableringsfriheden ifølge deres ordlyd skal sikre national behandling i værtsmedlemsstaten, indebærer de samtidig et forbud mod, at oprindelsesmedlemsstaten lægger hindringer i vejen for, at en af dens statsborgere etablerer sig i en anden medlemsstat, eller at et selskab, som er stiftet i overensstemmelse med dens lovgivning, gør det (dom af 4.7.2013, Argenta Spaarbank, C-350/11, EU:C:2013:447, præmis 20, og af 12.6.2018, Bevola og Jens W. Trock, C-650/16, EU:C:2018:424, præmis 16 og den deri nævnte retspraksis).

36 Disse betragtninger finder også anvendelse, når et selskab, der er etableret i en medlemsstat, driver virksomhed i en anden medlemsstat gennem et fast driftssted (dom af 15.5.2008, Lidl Belgium, C-414/06, EU:C:2008:278, præmis 20, af 4.7.2013, Argenta Spaarbank, C-350/11, EU:C:2013:447, præmis 21, og af 12.6.2018, Bevola og Jens W. Trock, C-650/16, EU:C:2018:424, præmis 17).

37 Det fradrag for risikovillig kapital, som tildeles et selskab, der er selskabsskattepligtigt i Belgien, udgør en skattemæssig fordel, som bevirker, at den effektive selskabsskattesats, som et sådant selskab skal betale i denne medlemsstat, formindskes.

38 Som Domstolen i denne sammenhæng allerede har fastslået, udgør den omstændighed, at aktiver knyttet til et fast driftssted tages i betragtning ved beregningen af fradraget for risikovillig kapital for et selskab, der er underlagt selskabsbeskatning i Belgien, også en skattemæssig fordel, idet dette medvirker til at formindske den effektive selskabsskattesats, som et sådant selskab skal betale i denne medlemsstat (dom af 4.7.2013, Argenta Spaarbank, C-350/11, EU:C:2013:447, præmis 24).

39 Den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, herunder artikel 205d i CIR 1992, som ændret, fastsætter nu, at nettoværdien af aktiverne i et fast driftssted, der er beliggende i en anden medlemsstat, og hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i det hjemmehørende selskabs medlemsstat, i første omgang medregnes ved beregningen af det fradrag for risikovillig kapital, som et hjemmehørende selskab tildeles.

40 Der kan således ikke på dette punkt konstateres en forskellig behandling mellem et selskab, som har et fast driftssted i Belgien, og et selskab, som har et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, og hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien, for så vidt som både aktiver, der henføres til et fast driftssted beliggende i Belgien, og aktiver, der henføres til et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, medregnes ved beregningen af det samlede fradrag for risikovillig kapital, som et hjemmehørende selskab tildeles.

41 I anden omgang nedsættes beløbet af det samlede fradrag for risikovillig kapital dog med det mindste af de følgende beløb, nemlig den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien, eller det positive resultat, som dette faste driftssted har genereret, selv om der – for så vidt angår faste driftssteder beliggende i Belgien – ikke skal ske en sådan nedsættelse af fradraget for risikovillig kapital.

42 På dette punkt indfører den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning følgelig en forskellig behandling mellem et selskab, som har et fast driftssted i Belgien, og et selskab, som har et fast driftssted i en anden medlemsstat, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien.

43 Det skal derfor afgøres, om en sådan forskellig behandling udgør en ufordelagtig behandling, som kan afholde et belgisk selskab fra et udøve virksomhed gennem et fast driftssted, der er beliggende i en anden medlemsstat end Kongeriget Belgien, og følgelig udgør en restriktion, som i princippet er forbudt i henhold til EUF-traktatens bestemmelser om etableringsfrihed.

44 Som det fremgår af de sagsakter, som Domstolen er i besiddelse af, kan anvendelsen af artikel 205d i CIR 1992, som ændret, give anledning til tre forskellige situationer.

45 For det første, i en situation, hvor det faste driftssted, som er beliggende i en anden medlemsstat, og hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien, ikke har genereret et positivt resultat, sker der ikke reduktion af det samlede fradrag for risikovillig kapital, som et hjemmehørende selskab tildeles, og som beregnes ved at medregne nettoværdien af aktiverne i nævnte faste driftssted. Beskatningsgrundlaget for det hjemmehørende selskab nedsættes derfor med det samlede fradragsbeløb for risikovillig kapital, herunder den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører nævnte faste driftssted.

46 I denne første situation behandles det selskab, der har et fast driftssted, som er beliggende i en anden medlemsstat, og hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien, følgelig ikke – med forbehold for den efterprøvelse, som det tilkommer den forelæggende ret at foretage – mindre fordelagtigt end et hjemmehørende selskab, der har et hjemmehørende fast driftssted.

47 For det andet, i en situation, hvor det faste driftssted, som er beliggende i en anden medlemsstat, og hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien, har genereret et positivt resultat, som er mindre end den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører dette faste driftssted, reduceres det samlede fradrag for risikovillig kapital, som et hjemmehørende selskab tildeles, og som beregnes ved at medregne nettoværdien af aktiverne i nævnte faste driftssted. Dette positive resultat fratrækkes det samlede fradrag.

48 En sådan transaktion har til følge, at den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører dette faste driftssted, og som overstiger sidstnævntes resultat, derimod medregnes i det samlede fradrag.

49 Følgelig sker der kun nedsættelse af beskatningsgrundlaget for dette hjemmehørende selskab med det fradragsbeløb for risikovillig kapital, der vedrører nævnte faste driftssted, i det omfang dette beløb overstiger det faste driftssteds positive resultat.

50 For det tredje, i en situation, hvor det faste driftssted, som er beliggende i en anden medlemsstat, og hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i

Belgien, har genereret et positivt resultat, der er højere end den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører dette faste driftssted, sker der ligeledes reduktion af det samlede fradrag for risikovillig kapital, som beregnes ved at medregne nettoværdien af aktiverne i nævnte faste driftssted, ved herfra at fratække fradraget for risikovillig kapital, der vedrører nævnte faste driftssted. I denne situation fører fradragsbeløbet for risikovillig kapital, der vedrører nævnte faste driftssted, ikke til nogen nedsættelse af det hjemmehørende selskabs beskatningsgrundlag.

51 Det følger heraf, at det samlede fradrag for risikovillig kapital i den anden og den tredje situation reduceres, når det hjemmehørende selskab har et fast driftssted i en anden medlemsstat, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien, til forskel fra situationer, hvor det faste driftssted er beliggende i Belgien.

52 Det kræves desuden, at anvendelsen af en sådan mekanisme er ufordelagtig for det hjemmehørende selskab, der har et fast driftssted, som er beliggende i en anden medlemsstat, således at dette selskabs beskatningsgrundlag, efter reduktionen af det samlede fradrag for risikovillig kapital, bliver højere end beskatningsgrundlaget for det hjemmehørende selskab, hvis faste driftssted er beliggende i Belgien.

53 Selv om det i den anden og den tredje situation, som er beskrevet ovenfor, i denne henseende er korrekt, at det samlede fradrag for risikovillig kapital reduceres og derfor ikke i sin helhed trækkes fra i det hjemmehørende selskabs beskatningsgrundlag, til forskel fra situationer, hvor det faste driftssted er beliggende i Belgien, skal det bemærkes, at ifølge de oplysninger, som fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, er beskatningsgrundlaget for det hjemmehørende selskab, der har et fast driftssted i Belgien, alt andet lige højere end beskatningsgrundlaget for et selskab, der har et fast driftssted i en anden medlemsstat, hvis indkomst er fritaget i Belgien.

54 Ifølge disse oplysninger inkluderer beskatningsgrundlaget for et selskab, hvis faste driftssteder er beliggende i Belgien, nemlig disse driftssteders resultater. I en situation, hvor Kongeriget Belgien i en dobbeltbeskatningsoverenskomst har fritaget indkomst i et fast driftssted, der er beliggende i en anden medlemsstat, er sådan indkomst derimod ikke inkluderet i beskatningsgrundlaget.

55 Hvad angår den anden situation beskrevet ovenfor synes der for beskatningsgrundlaget for et selskab, der har et fast driftssted i Belgien, således kun at ske reduktion heraf, ud over den del, der vedrører det positive resultat, som dette faste driftssted har genereret, i det omfang, hvor det fradragsbeløb for risikovillig kapital, der vedrører dette faste driftssted, overstiger dette resultat. Henset til betragtningerne i nærværende doms præmis 49 synes et sådant selskabs beskatningsgrundlag i denne situation således ikke at være mindre end beskatningsgrundlaget for et hjemmehørende selskab, der har et fast driftssted i en anden medlemsstat, hvis indkomst er fritaget i Belgien.

56 Sidstnævnte selskab synes heller ikke at være ufordelagtigt stillet i den tredje situation beskrevet ovenfor, hvor det faste driftssteds positive resultat er højere end det fradragsbeløb for risikovillig kapital, der vedrører dette faste driftssted. Med hensyn til det hjemmehørende selskab, der har et fast driftssted i Belgien, synes virkningerne af dette fradrag nemlig at være begrænset til den del af dets beskatningsgrundlag, der vedrører det positive resultat, som er genereret af dette faste driftssted, uden dog at nedsætte sidstnævnte selskabs beskatningsgrundlag, som det resulterer af dets indtægter. I denne sidstnævnte situation synes den omstændighed, at dette selskab kan foretage fradrag for risikovillig kapital, som vedrører dets faste driftssted, selv om det hjemmehørende selskab, der har et fast driftssted i en anden medlemsstat, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i Belgien, ikke kan, således ikke at have til virkning, at sidstnævnte selskabs beskatningsgrundlag er højere end førstnævntes

beskatningsgrundlag.

57 Med forbehold for den forelæggende rets efterprøvelse må det følgelig konstateres, at på grund af reduktionen af det samlede fradrag for risikovillig kapital behandles et hjemmehørende selskab, hvis beskatningsgrundlag ikke inkluderer overskud genereret af et fast driftssted, som er beliggende i en anden medlemsstat, for så vidt angår skattepligtig indkomst i Belgien ikke mindre fordelagtigt end et hjemmehørende selskab, hvis beskatningsgrundlag inkluderer det hjemmehørende faste driftssteds overskud, og hvis fradrag for risikovillig kapital ikke er blevet reduceret.

58 Det følger heraf, at den forskellige behandling, som den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning indfører, ikke udgør en ufordelagtig behandling, der vil kunne afholde et belgisk selskab fra at udøve virksomhed gennem et fast driftssted, som er beliggende i en anden medlemsstat end Kongeriget Belgien, og udgør følgelig ikke en restriktion, som i princippet er forbudt i henhold til EUF-traktatens bestemmelser om etableringsfrihed.

59 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der ved beregningen af det fradrag, der tildeles et selskab, som er fuldt skattepligtigt i en medlemsstat, og som i en anden medlemsstat har et fast driftssted, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i førstnævnte medlemsstat, i første omgang sker medregning af nettoværdien af aktiverne i et sådant fast driftssted ved beregningen af det fradrag for risikovillig kapital, der tildeles et hjemmehørende selskab, men hvor fradragsbeløbet i anden omgang nedsættes med det mindste af de følgende beløb, nemlig den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører det faste driftssted, eller det positive resultat, som dette faste driftssted har genereret, selv om en sådan reduktion ikke finder anvendelse i det tilfælde, hvor det faste driftssted er beliggende i førstnævnte medlemsstat.

Sagsomkostninger

60 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Syvende Afdeling) for ret:

Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der ved beregningen af det fradrag, der tildeles et selskab, som er fuldt skattepligtigt i en medlemsstat, og som i en anden medlemsstat har et fast driftssted, hvis indkomst i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er fritaget i førstnævnte medlemsstat, i første omgang sker medregning af nettoværdien af aktiverne i et sådant fast driftssted ved beregningen af det fradrag for risikovillig kapital, der tildeles et hjemmehørende selskab, men hvor fradragsbeløbet i anden omgang nedsættes med det mindste af de følgende beløb, nemlig den del af fradraget for risikovillig kapital, der vedrører det faste driftssted, eller det positive resultat, som dette faste driftssted har genereret, selv om en sådan reduktion ikke finder anvendelse i det tilfælde, hvor det faste driftssted er beliggende i førstnævnte medlemsstat.

Underskrifter

* Processprog: nederlandsk.